

den ærlige og den bebrageriske Handel. Man maa dog huske paa, at det kun er, hvor der er Tvist og Tvivl tilstede, at Sager komme frem, og at der altsaa paa ingen Maade er en saadan Leilighed til at dømme om Handelen i det Hele. Jeg troer, eller rettere jeg veed med Bestemthed, og jeg vil vedblivende paastaae mod, hvad der er fremkommet, at man overmaade godt kan drive en driftig Handelsvirksomhed, uden at der er allerfjærneste Spor af Bedrageri. Jeg veed ogsaa, at det ærede Medlem ikke har villet kaste en saadan Beskyldning paa Handelsstanden i det Hele, men hans Ord kunde dog let misforstaaes. Ærlighed og Handelsvirksomhed forenes meget godt, og Erfaringen vil have viist, at det er den ærlige Handlende, som har bragt det videst. Med det ærede Medlem, (der sidst havde Ordet), kan jeg være ganske enig i, at det var bedst, om der slet ikke behøvedes nogen Lov, og det er ogsaa ganske vist, at Folk jo selv kunne see sig for, men jeg troer dog, at det er rigtigst, at en saadan Institution faaer Begunstigelser, for at den lettere kan finde Indgang hos Publikum, ligesom jeg ogsaa troer, at det er rigtigst, at der ved det første Skridt finder en vis Hvitideliggjørelse Sted gennem en Lov, og jeg haaber, at vi kunne komme til at kaste alle Love bort senere, for at enhver Handlende kan oprette saadanne Huse.

Fallesen: Denne Lov har mødt saa megen Velvilje overalt, hvor den har været fremme, at jeg troer, der slet ikke hos Handelsstanden kan være nogen Tvivl om, at hvis den ikke skulde blive tilendebragt i denne Samling, vil det stee i næste, altsaa maaskee allerede om nogle faa Maaneder. Da der til at sætte den i Loven omtalte Sag idærk hører store Forberedelser, mener jeg, at Institutionens Fremme ikke vil lide derved, at Lovens Vedtagelse udsættes i nogle Maaneder, da Forberedelserne kunne begynde strax. — 3 Forbindelse med flere ærede Medlemmer har jeg, som allerede hittret ved en tidligere Behandling,

ikke villet stille Endringsforslag til denne, da der jo heller ikke vilde være Tid til disses nøiagtige Overveielse; men jeg maa dog udtale, at jeg stemmer imod Lovudkastet. Jeg gjør det af den Grund, at jeg anseer det som meget uheldigt, naar Omstændighederne ere saaledes, at der ikke er Tid til at tage Lovene under fornøden Overveielse, at da disse Omstændigheder skulle affeile sig saavel i Lovens Form, som i deres Realitet. Alle synes enige om, at i Realiteten kunde Loven paa et og andet Punkt være bedre, og at den heller ikke i Formen er fuldstændig god. Det er for vor hele Lovgivningsvirksomhed en urigtig Wei at komme ind paa, saaledes at skynde sig igennem, naar man har den Erfkjendelse, at Loven, hvis man gav sig Tid, vilde kunne fremtræde i en fylbigere Stikkelse. Jeg agter derfor at stemme imod Lovudkastet.

J. Mee: Det er fra nogle Sider blevet hittret, at mange Handlende have udtalt, at de ikke have nogen rigtig Forestilling om denne Institutions Bestaafenhed. Jeg har talt med mange Handlende her, og jeg har ikke hos Noget surdet Mangel paa Kjendskab til denne Institution. Det vilde ogsaa i Birkeligheden være besynderligt, om en saadan Mangel paa Kjendskab kunde eksistere hos nogen Handlende; det er aldeles ikke nogen ny Institution, den har i mange Aar eksisteret i England, og Danmark har en saa betydelig Handel med England, at der vistnok gives saa Kjøbmænd i Danmark, som ikke have Kjendskab til de Institutioner, der fremme Englands Handel og Industri i saa høi Grad. Dplagshusene have et dobbelt Formaal. For det Første lette de betydelig Omsætninger derved, at Varene ikke behøve at transporteres, naar de sælges; man behøver blot at transportere Beviset; det kan gaae fra Mand til Mand, medens selve Varene kunne blive liggende i Dplagshuset. Det er dog en Selvsølge, at dette maa være en ganske betydelig Lettelse for Handelen. Men der er en anden Lettelse ved denne Institution, og det er den, at man kan reise Kaan paa saadanne Beviser,